

ва силѣ на крыла-та имѣ да могатъ да хвър-
каты. Съ Промыслъ-тъ Богъ имѣ праща ястїе,
и гы скрива въ дръвета-та и въ гѣстацы-
ты. Съ тоя промыслъ дръвета-та и гѣста-
цы-ти растѣтъ и распростиратъ клоны-ты си,
и като украшаятъ землѣ-тъ, приносятъ пол-
зѣ. Деня и ноця, лѣтъ и зимѣ, слънце-то,
мѣсець-тъ и звѣзды-ты, птички-ты, рыбы-ты,
бубулечкы-ты, сичко, що ты виждашь съ у-
строение-то си и съ редъ-тъ си, показува че
мѣдра и силна рѣка е направила сичко и си-
чко управя. Погледни на себе-си какъ ты си
чюдно създанїе, какъ душа-та ти може за
сичко да мысли и да разсѣжда, и языкъ-тъ
ти да говори това, кое-то ты мыслишь! То-
ва не тя ли убѣждава въ съществуванїе-то
и въ благодѣ-тъ на Създателя, [отъ кого-то
сичко е направено? И сичко що е на около
ти и въ самыя-тъ тебе, говори за Бога: и то-
ва е гласъ-тъ на Бога, кой-то выка камъ
тебе съ Промыслъ-тъ Си.

Разумѣвамъ, мамо, моля ти ся продължа-
вай.

Още Богъ выка камъ тебе съ Слово-то си;
сичко-то Священно Писанїе не е друго о-
свѣтъ рѣчь камъ тебе отъ Бога. Той като
просвѣтилъ съ Духъ-тъ Си свѣты-ты мѣжїе
заповѣдалъ имѣ да го напишѣтъ за насъ (2.
Тим. 3; 16). Въ него ти е казано, какъ отъ
най напредъ сичкы-ты нѣща были направлены
съвършенны, какъ діаволъ-тъ прельстилъ че-
ловѣка, и го погубилъ, и хвърлилъ заедно съ